

*Koko luomakunta
odottaa hartaasti –*

*Kaiken luodun
on täytynyt taipua
katoavaisuuden
alaisuuteen...*

*Luomakunnalla
on kuitenkin toivo,
että myös se pääsee
kerran pois
katoavaisuuden
orjuudesta.*

YLÄSALI

Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan uutis- ja yhteyslehti

Lähetetään maksutta suomenkielisille seurakuntalaisille ja muille sanomasta kiinnostuneille Ruotsissa ja tilauksesta ulkomaille

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes gata 25 3 tr
111 22 Stockholm

Puhelin:

08-21 66 74

Pankkiyhteys:

Stockholms Finska
Adventförsamling
Plusgiro nr 19 46 61 - 5

Toimittajat:

Sinikka Mäkipvierikko
Aram Mäkipvierikko

Toimituskunnassa myös:

Ari Laitinen, Täby
08-756 80 48
ari.laitinen@spray.se
Vieno Piironen, Bålsta
0171-534 02

Taitto:

Falco Profil, Sigtuna
08-592 500 66
falcoprofil@bredband.net

Kansikuva:

Tunturipöllö
Akvarelli:
Sinikka Mäkipvierikko
Teksti
Room. 8:19-21

Sähköposti:

falcoprofil@bredband.net

Kotisivu:

www.ylasali.se

YLÄSALI – avoin foorumi kysyjille, etsijöille. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata/lyhentää tekstiä. Artikkelien **sisällöstä** vastaa kirjoittaja. Julkaistu aineisto ei välttämättä edusta toimituksen tai Adventtikirkon virallista kantaa. Kirjoitukset voi lähettää postitse tai sähköpostina.

Osoitteenmuutokset, tilaukset, peruutukset yms. KIRJALLISESTI.

Sydämellinen kiitos teille kaikille

jotka olette eri tavoin edesauttaneet siinä, että pieni YLÄSALI-lehtemme on taas vuoden ajan saatu maailmalle! Kiitos myös etukäteen tulevan vuoden tuesta niin kirjoituksen kuin vapaaehtoisin lahjoin, esirukouksin, käytännön avuin – minkä sydämen mielihalusta tehnettekkin!

Myös kaikille lukijoillemme toivotamme

**Joulun todellista rauhaa
ja Korkeimman Siunausta
koko Uuden Vuoden 2009 ajaksi!**

– Toimitus

Viimekertainen kilpailu YS 2008-2 ja 3

Kysymys 1: Kuka Rehabeamin vaimosta oli hänelle rakkain ja miten tämä oli sukua Rehabeamille?

Vastaus: Maaka, Rehabeamin serkku (2. Aikak. 11:20-21).

Kysymys 2: Mitä Pietarin puoliso teki apostolin ollessa lähetysmatkoilla?

Vastaus: Kulki mukana (1 Kor. 9:5, tekstissä Keefas=Pietari). Tämänkertainen voittaja: *Teuvo Pärlesten*, Hallstavik. Onnittelut! Pieni lahja tulossa.

UUSI Kilpailu YS 2008-4

Ilmestyskirjassa mainitaan useita sarvipäitä. Tavallisesti ne kuvataan pedoiksi. Löydätkö kesyn sarvekkaan? Montako sarvea sillä on? Mitä luku symboloi? *Vihjeeksi:* Ilmestyskirjan 5. luku.

Vastaukset osoitteeseen: YLÄSALI-lehti, Tukholman Suomalainen Adventtiseurakunta, Olof Palmes gata 25, 3 tr, 111 22 Stockholm
Sähköposti: falcoprofil@bredband.net

KUVA: ESKO MARKVIERIKKO

Sytytä toinen, ennen kuin palat loppuun

Oma, vanha synnyinmaame Suomi on taas täyttänyt vuosia, peräti 91 vuotta. Monien ikkunalla ovat loistaneet ja leppattaneet kynttilät. Onhan valon ja kynttilöiden aika.

Yhdessä Ruotsin suosituimmista lauluista kehoitetaan: ”Tänd ett ljus och låt det brinna, låt hoppet aldrig försvinna, det är mörkt nu” (Sytytä kynttilä ja anna sen loistaa, älä anna toivon koskaan kadota, nythän on pimeää). Voimme todeta, että ympärillämme on pimeää.

On yleinen lama. Helsingissä itsenäisyyspäivänä järjestetyssä köyhien itsenäisyyspäivän juhlassa jaettiin 1000:lle soppajonossa seisoneelle lautasellinen keittoa ja voileipää sekä ruokapaketit 700:lle apua tarvitsevalle, että olisi edes jotakin, mitä joulupöytään laittaa. Tämä yksistään Helsingissä, miten sitten muualla maailmassa laman kourissa taistelevilla.

Tämä köyhien itsenäisyyspäiväjuhla on järjestetty jo monen vuoden ajan. Sen alkuunpanijat, isä ja poika Hursti, lienevät ymmärtäneet sen, mitä ajattelija ja

hengellinen kirjailija Watchman Nee on todenut: ”Kynttilän valo elää edelleen jos se sytyttää toisen kynttilän, ennen kuin on itse palanut loppuun.”

Hyvä lukija! Vaikka onkin pimeää ja vaikeuksia ympärillämme, ehkä sinun omassa elämässäkin, älkäämme antako toivon sammua. Sytytetään kynttilä. Sen voi tehdä monella eri tavalla – kirjaimellisesti, tai esimerkiksi muistamalla jotakuta kortilla, puhelinoitolla tai jotenkin muuten. Tapoja on lukemattomia. Kun näin sytyttämme kynttilöitä, voimme olla sytyttämässä toisen kynttilän, ennen kuin itse olemme palaneet loppuun.

Siksi haastankin Sinut tämän juhla-ajan kynnyksellä tulemaan kynttilän sytyttäjäksi. Valon suuren Herran apulaisina voimme vaikuttaa omalta pieneltä osaltamme siihen, että toivo ei sittenkään katoa, vaikka olisi kuinka pimeää tahansa.

Siunattua, valoisa juhla-aikaa eri tavoin sytytettyjen kynttilöiden loisteesta toivoo Sinulle

– *Eeva-Liisa Vihermä*

Jumala on valo. Hänessä ei ole pimeyden häivää.

– 1 Joh. 1:5

Luvattu maa, osa 11

Kapina ja Juutalaisten sota

Vanha Israel ja Jerusalemin kulttiyhteisö, joka tuomitsi Jeesuksen ristiinnaulittavaksi, tuhoutui infernossa, jolla ei juuri ole vertaistaan historiassa. Se tapahtui ”juutalaisten sodassa” vuoden 66 ja 70 välisenä aikana jKr.

Alati nousi yhä kovaäänisempiä ääniä vihattua Roomaa vastaan. Seloottien eli kiivailijoiden puolueeseen liittyi fanaatikkoja ja kapinallisia, jotka lakkaamatta vaativat, että vieraan vallan joukkojen täytyy poistua Palestiinasta. Joka ainoa näistä kapinallisista kantoi tikaria kätkettynä vaatteisiinsa. Heidän tekemänsä väkivallanteot synnyttivät levottomuutta maassa. Roomalaisten käskynhaltijoiden ylivoiman näytökset lisäsivät tilanteen kärjistymistä, samoin ääriaineiston tulo kaupunkiin lisäsi jännitystä.

Kasvava katkeruus johti toukokuussa vuonna 66 avoimeen yhteenottoon, kun prokuraattori Florus vaati valtavan määrän (17 talenttia) tempeliverosta maksettavaksi Roomalle. Kapinalliset yllättivät roomalaisten varusjoukon, ja koko Jerusalem joutui kapinallisten käsiin. Välittömästi tämän jälkeen julkaistiin kielto suorittaa jokapäiväistä uhritoimistusta keisarille, mikä johti avoimen taistelun alkamiseen Rooman maailmanvaltaa vastaan. Kääpiö Jerusalem oli heittänyt taisteluhansikkaan Imperium Romanumille!

Kansannousu levisi yli koko maan, eikä Florus enää hallinnut tilannetta. Syyrian maaherra Gallus lähetti kiireesti legioonan nostoväkeä, mutta suurten menetysten jälkeen hänen oli pakko ve-

tää joukkonsa takaisin. Kapinalliset olivat herroja maassa.

Roomassa keisari Nero antoi roomalaisten joukkojen ylipäällikkyyden kuuluisalle sotapäällikölle Vespasianukselle, joka oli saavuttanut menestystä Britannian valloituksessa. Vespasianus, mukanaan poikansa Titus, eteni kolmen legioonan vahvuisella joukolla pohjoisesta Galileaan. Lokakuussa 67 Galilea valloitettiin. Seuraavana vuonna jatkui juutalaisten alistaminen. Kesken kaiken taistelun Galileassa kuultiin hälyuutinen Roomasta: keisari Nero oli tehnyt itsemurhan. Neron kuolema johti kiistaan valtaistuimesta. Legioonalaiset halusivat keisariksi Vespasianuksen, ja hänet valittiinkin vuonna 69. Hän matkusti Roomaan ja jätti juutalaisodan päättämisen pojalleen Titukselle.

Keväällä 70 Titus seisoivat valtavan 80000 miehen sotajoukon kera Jerusalemin edustalla. Tänne oli pyhiinvaeltajia kerääntynyt läheltä ja kaukaa viettämään pääsiäisjuhlaa. Kun käskyä antautua ei toteltu, Titus antoi määräyksen hyökätä. Saatuaan heittokoneillaan muuriin aukon Titus komensi miehensä marssimaan kaupunkiin.

Mutta uppiniskaisesti juutalaiset kieltäytyivät antautumasta. Taistelut Rooman legioonien ja kaupunkiin pääsiäiseksi kokoontuneen suuren juutalaisjoukon välillä jatkuivat. Piirittäjät odottivat ruokatarvikkeiden loppumista piiritettyiltä. Kiinni otetut juutalaiset ristiinnaulittiin muurien ulkopuolelle. Ihmisruumiiden kasat muurien ulkopuolella kasvoivat ja levittivät löyhkää ympäriinsä. Lopulta

Vuonna 71 sodasta Roomaan palaavan Tituksen voittokulkueessa oli 700 juutalaista vankia ja kaksi kallisarvoista kultaesineitä: seitsenhaarainen kynttilänjalka ja näkyleipäpöytä Jerusalemin temppelistä.

roomalaiset pääsivät tunkeutumaan sisäpihalle ja puisille temppelin porteille. Titus komensi sytyttämään portit tuleen. Porttien tuhouduttua roomalaiset pääsivät sisään ja verinen lähitaistelu alkoi.

Elokuussa vuonna 70 Rooman legioonat olivat valloittaneet juutalaisten pyhäkön ja pystyttivät sinne standardinsa voitonmerkinä ja uhrasivat keisarille sen edessä. Puolet Jerusalemiä oli nyt roomalaisten käsissä, ja juutalaiset näkivät savupilarin nousevan palavasta temppelistä. Loput Jerusalemista valloitettiin verisissä taisteluissa.

Juutalaisten menetykset ihmisuhreissa olivat valtavat. Historioitsija Tacitus on laskenut, että asukkaiden lukumäärä piirityksen alussa oli 600000. Vankien

luku oli 97000 ja ulos kannettujen ruumiiden luku oli 155800.

Vuonna 71 sodasta Roomaan palaava Titus näytti Forumilla, minkä valtavan voiton hän oli saavuttanut – hänen voittokulkueessa oli 700 juutalaista vankia ja kaksi kallisarvoista kultaista esinettä: seitsenhaarainen kynttilänjalka ja näkyleipäpöytä Jerusalemin temppelistä. Ansioistaan – ehkä juuri Palestiinassa – Titus valittiin keisariksi v.79 isänsä jälkeen.

Menetetty maa

Eräin paikoin maaseudulla taistelut jatkuivat edelleen. Aikoinaan Herodes Suuri oli rakentanut erämaalinnoituksia omaksi turvakseen ja varustanut ne

muonavarastoilla. Nyt hajalle lyödyt juutalaiset pakenivat näihin linnoituksiin. Juudean maaherran johdolla roomalaiset valloittivat ne yhden toisensa jälkeen. Kapinallisten viimeisenä turvapaikkana oli Masada, joka vallattiin vasta keväällä 72. Kun tilanne oli linnoituksessa kehittynyt täysin toivottomaksi, sen yli 900 puolustajaa surmasi itsensä. Vain kaksi naista ja viisi lasta tuli raunioista esiin kertomaan, miten kaikki oli tapahtunut.

Temppelein tuhoutumisen jälkeen juutalaisuuden koossapitäväksi voimaksi tuli Jumalan sana. Sitä tutkittiin ja tulkittiin, ja Vanhan Testamentin sanamuotokin tuli keskeisen tärkeäksi asiaksi. Vanhan Testamentin kaanon vahvistettiin noin vuonna 90 jKr Jamniassa pidetyssä kokouksessa.

Juutalaisten kapinaa seuranneitten vuosikymmenten tapahtumista on hyvin niukalti tietoja. Keisarit eivät yleensä olleet suopeita juutalaisia kohtaan. Keisari Trajanuksen (98 – 117 jKr) aikana lienee erikoisesti harjoitettu painostusta juutalaisia vastaan.

Keisari Hadrianuksen (117 – 138 jKr) aikana juutalaiset nousivat vielä kerran kapinaan Roomaa vastaan. Roomalaiset olivat rakentaneet Jerusalemin raunioille kaupungin, jolle annettiin nimi Aelia Capitolina keisari Hadrianuksen kunniaksi. Keisarin sukunimi oli nimittäin Aelius. Juutalaisten kapinoitsijoiden johtajaksi asettui eräs Simeon-niminen mies. Kristilliset kirjailijat käyttävät hänestä lisänimiä Bar-Kokhba, ”Tähden poika”.

Kapina alkoi v. 132 jKr. Roomalaiset eivät aluksi kiinnittäneet siihen tarpeeksi huomiota. Sen vuoksi Simeonin onnistui vapauttaa Israel. Menestys herätti juutalaisissa toiveita, että Simeon todella oli Messias ja että Jumala oli nyt väkevällä kädellä tarttunut kansansa kohtaloihin. Keisari Hadrianus sai tiedon kapinasta ja hän lähetti Juudeaan taitavan sotapäällikön, Julius Severuksen. Hän näki parhaaksi ”motittaa” juutalaisten joukot useampaan eri paikkaan ja antoi heidän menehtyä nälkään tai janoon. Vuonna 135 jKr kapina oli kukistettu.

Maa oli perin pohjin hävitetty. Vangiksi otetut juutalaiset myytiin orjiksi tai kuljetettiin Egyptiin. Jerusalemista tuli roomalainen provinssi, ja juutalaisilta oli kaupungin alueelle pääsy kielletty kuolemanrangaistuksen uhalla. Alueen nimi Juudea muutettiin nimeksi Palestiina (=Filisteian maa). Ei edes provinssin nimessä saanut näkyä mitään, mikä viittaisi juutalaisiin. Israelin kansasta oli tullut muukalaisia omassa maassaan. Sen historia oli päättynyt.

Tähän jaksoon voisin lopettaa tarinani Israelista Luvatun Maan kansana. Lukija muistane, että alussa päämääräni oli kertoa tämän maan eri vaiheista historian kulussa. Vuoden 135 jälkeenkin on historiaa. Keitä olivat Luvatun Maan, Israelin, haltijat tämän jälkeen, siitä jatkuu kertomukseni ensi kerralla.

Eero Toivonen

Rooman armeija sellaisena kun Gajus Marius organisoivat sen vähän yli 100 eKr

contubernium (vap. tulk. ”telttakunta”) = 8 miestä (pienin yksikkö, taisteli, söi, nukkui yhdessä)
centuria (sentura) = 80 miestä (10 8-miehistä contuberniumia) (nimitys viittaa kylläkin lukuun 100)
cohors (kohortti) = 480 miestä (6 80-miehistä centuriaa)
legio (legioona) = 5240 miestä (9 480-miehistä kohorttia + 1 800-miehininen kohortti)
Jokaiseen legioonaan kuului myös 120-miehininen ratsuväki. (– Lähde: *Världens historia 8-2008*)

Vaihtelua nimityksissä ja lukumäärissä lienee tapahtunut vuosisatojen saatossa.

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Kovien aikojen lauluja

Ensimmäinen suomenkielinen virsikirja julkaistiin 1583 Jaakko Suomalaisen toimesta. Seuraavan kokosi ja paljolti itsekin runoili Hemminki Maskulainen 1605. Vuonna 1701 ilmestyi n.s. Vanha virsikirja (valmist. Johannes Gezelius nuorempi, toimitt. Eerik Cajanus), joka oli käytössä lähes 200 vuotta, kunnes uudet suomen- ja ruotsinkieliset virsikirjat hyväksyttiin 1886. Vuonna 1938 hyväksytty ja 1939 käyttöön otettu virsikirja sisältää vielä paljon virsiä 1600-luvulta, joka oli suurten uskonsoitien aikaa. Sota ja rauha -teeman kohdalla on kuitenkin pari virttä 1000 vuotta vanhaisemmalta ajalta, (laadittu 600-luvulta olevien latinalaisten antifonien pohjalta). Ei siis ole pääsyä sodasta, vaikka on Nobelin rauhanpalkinnon saaneita neuvottelijoita (Marti Ahtisaari). Virressä 572 myönnetään:

*Ei ole yhtään päällä maan, ken sodat estää taitaa.
Sä, Jumalamme, yksin vaan rauhalla siunaat maita.
Virressä 573 rukoillaan:*

*Jumala, meille armossas suo rauha aikoinamme.
Ei kenkään, paitsi sinua, taistele puolestamme.
Sen teet sä, Herra, yksin.*

*Sä ohjaa, Herra, laupias, myös esivaltaa maamme,
ja anna, että suojustas rauhassa elää saamme
sun, Herra, pelvossasi.*

(Yhtyvätköhän suomalaiset yhä rukoukseen saada elää Herran pelossa?) Kovat ajat -teeman (jota teemaa ei enää löydy 1986 uudistetusta laitoksesta) virsissä merkillepantavaa on oman syyllisyytensä tunnustaminen. ”sun vihas ansaitsimme” (564), ”velkamme ylen suuri on” (566). Todetaan hyvinä aikoina käytetyn väärin Jumalan runsaita lahjoja turhuudessa ja hekumassa, ja nyt ”kaikki kärsivät” (564). Vaiassa vedotaan yksin armoon. Missä määrin nämä kovien aikojen virret ovat auttaneet kansaa kantamaan kohtalonsa, selvää

ehkä ikuisuudessa. Raamatussa laulu ja musiikki liittyvät iloon, suruun, voittoon, tappioon, opetukseen, kehotukseen, rohkaisuun, rakkauteen. Siis ei mitään uutta auringon alla.

Myös uudessa maassa lauletaan, mutta kaikki eivät sielläkään voi oppia kaikkia lauluja (Ilm. 14:3). – SM

Kansankielinen seurakuntalaulu yleistyi uskonpuhdistuksen seurauksena. Katolisena aikana kirkkolaulu oli pääasiassa latinankielistä, jota yleisö kuunteli edestä esitettynä.

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Miksi vasta meressä?

Niniven asukkaat nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja langettavat sille tuomion. He kääntyivät, kun Joonas saarnasi heille, ja tässä teillä on enemmän kuin Joonas! (Matt. 12:41).

Olivatko Niniven asukkaat naiveja? Uskoivat Joonaa, joka saarnasi maailmanloppua, ja sitten vielä luulivat jotain tekemällä pelastuvansa (Joonas 3:5-9). Hehän paastosivat – niin ihmiset kuin eläimetkin. He pukeutuivat säkkivaatteeseen – niin ihmiset kuin eläimetkin. He huusivat Jumalaa täysin voimin (tässä kohtaa ei mainita eläimiä). Hä kääntyivät pahoilta teiltään ja hylkäsivät väärät tekonsa (tässäkään ei mainita eläimiä).

Pitäisikö pukeutua säkkiin ja paastota, jotta pelastuisi?

Jeesus ei puhu tässä niinkään siitä, miten pelastutaan, vaan siitä, mikä saa pelastusta etsimään. Niniveläisten kohdalla alkusysäyksenä oli Joonan saarna. Maan poliittinen johto otti sen vakavasti ja ryhtyi ohjeistamaan parannuskentekoa. Niniven asukkaat uskoivat tuhoon ja alkoivat tehdä oman jumalakäsityksensä puitteissa sen, minkä voivat.

Tämän päivän Joonat saarnaavat saastumisesta, ilmastonmuutoksesta, kestävästä kehityksestä, bioenergiasta, reilusta kaupasta, luomutuotteista jne. Globaalisti vaaditaan elämäntapamuutosta, jopa eläintenpitomuutosta. Miljoonat uskovat – ja toimivat –, koska tutkijat, tiedemiehet ja ekonomit sanovat niin.

On totta, etteivät ihmisponnistelut ylläpidä eivätkä pelasta maailmaa. Mutta Jumala näkee ihmisten huolen ja varmasti hyväksyy pyrkimykset, joilla luomakunnan tuhoa ja ihmisten kärsimystä

halutaan rajoittaa. Antoihan hän aikoinaan Joosefillekin viisautta ja näkemystä pelastaa egyptiläiset nälänhädästä.

Mutta takaisin Niniveen. Miten julmuudestaan tunnetut assyrialaiset voisivat tulla tuomioksi Jumalan valitulle kansalle?

Tämä tuomion uhka lausuttiin yhdessä, jossa lainopettajat ja fariseukset tulivat pyytämään Jeesukselta: ”Opettaja, anna tässä meidän nähtemme merkki!” (Matt. 12:38). Niniveläiset kääntyivät ja tekivät parannuksen yhden vajavaisen ihmisen julistuksen tähden. Juutalaiset asettivat uskolleen itse määrittelemiään ehtoja.

Miten sitten Jeesus oli ”enemmän kuin Joonas”?

Jokaisen lainopettajan ja fariseuksen, Jumala-alan asiantuntijan, olisi pitänyt nähdä Jeesuksessa jumalallisen luonteen jalous riippumatta siitä, pitivätkö he häntä tavallisena ihmisenä vai Messiaana (Joh. 14:7). Jos olisi ollut olemassa jokin merkki, joka olisi saanut nämä oppineet arvostamaan Jeesusta sellaisena kuin hän oli, kyllä hän olisi sen merkin antanut. Mutta nyt merkkiä ei voitu antaa, koska se olisi korottanut ihmisen asettamat ehdot Jumalan luonnetta tärkeämmäksi uskon kriteeriksi. Jeesus halusi tulla hyväksytyksi sellaisena kuin hän oli, ei sen vuoksi, mitä hän *teki*. Teot olivat vain Jumalan olemuksen ilmiäsuun saattamista, eivät suhteen perusta.

Jeesus oli ”enemmän kuin Joonas” erityisesti sanoman sisällön puolesta: Joonas saarnasi tuhoa, Jeesus pelastusta.

Niniven säästyminen ei perustunut ihmisten kieltäytyksiin, itsekuriin tai rituaaleihin. Ne olivat vain niniveläisten tapa osoittaa, miten tärkeänä he asiaa

pitivät, ja tunnustaa, että yksin yliluonnolliset voimat voivat enää auttaa heitä. Jumala hyväksyi tämän ihmisen merkin, toteutti oman hyvän tahtonsa, joka hänellä oli koko ajan ollut (Joon 4:1.2), ja jätti kaupungin hävittämättä.

Samalla tavoin Jumala hyväksyy uskon Jeesukseen luvaksi jättää ihminen hävittämättä.

Pelastus on siis aina seurausta Jumalan hyvästä tahdosta ihmistä kohtaan, niin kuin enkelit vanhan käännöksen mukaan paimenille lauloivat. Uusi raamatunkäännös ilmaisee vielä läheisempää yhteyttä: *...maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa (Luuk. 2:14).*

Voivatko Niniven asukkaat langettaa tuomion myös meidän sukupolvellemme?

Mitä minä vaadin merkiksi uskolleni? Ymmärrätkö vasta meressä, niin kuin egyptiläiset? *Kun minun suuruuteni näkyy siinä, mitä faraolle, hänen sotavainuilleen ja niiden ajajille tapahtuu, silloin egyptiläiset ymmärtävät, että minä olen Herra (2 Moos. 14:18).*

Samaan mereen, jonka halki yhdet kulkivat kuivaa myöten vapauteen, toiset hukkuivat. Niin kadotettujen kuin pelastettujenkin kohtalo perustuu uskoon. Kaikki uskovat johonkin. Jokaisella uskolla on omat seurauksensa. Faraon usko koitui tuhoksi hänen omalle kansalleen. Niniveläisten usko esti katastrofin, josta Jumala halusi pelastaa myös eläimet (Joon 4:11). Minkä jäljen minun uskoni jättää tähän aikaan ja maailmaan?

Kiitos epäilyistä

Entä jos en voi uskoa? Jos Jeesus, Jumala, taivas, iankaikkisuus, synti, armo tuntuvat täysin pätemättömiltä käsitteiltä tässä ajassa? Entä jos ne typistyvät joksikin ylimääräiseksi ajatuskuvioksi, jota en jaksakaan ylläpitää? Koskeeko kehoitus ”Kiittäkää joka tilassa” myös epäilyä? Mitä kiitettävää siinä on?

Kyky epäillä on vastaansanomaton

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Opettaja, anna tässä meidän nähtemme merkki!” (Matt. 12:38). Jeesuksen aikalaiset vaativat merkkiä. Löytyykö tänä päivänä ”merkitöntä” uskoa, joka ei aseta omia ehtojaan?

todiste siitä, että valinnanvapaus on todellinen. Jos olisi ”pakko” uskoa, vapaus olisi näennäistä. Epäily suo ihmiselle tilaisuuden antaa omalta puoleltaan Jumalalle tietoinen, tahdonalainen merkki.

Se ei ehkä ole säkkipuku, paasto tai tuhkassa kieriskely. Raamattu kertoo miehestä, jonka kohdalla merkki kiteytyi sanoihin: Minä uskon – auta epäuskoani.

Jeesus ei tuolloin vaatinut – eikä nytkään vaadi – heikolta, hätääntyneeltä ihmiseltä enempää. Ehkä en voi päättää tunteistani, mutta voin päättää, että haluan mieluummin kulkea kuivin jaloin meren halki kuin hukkuva siihen.

Sinikka Mäkivierikko

Tulkoon Sinun valtakuntasi

KUVA: S. MÄKVERIKKO

Jeesus Kristus, sinä, jonka kädessä on kansojen ja yksilöiden kothalo, haluamme tuoda suuren kiitoksen siitä, että olet suojellut ja varjellut Suomen kansaa. Tällä hetkellä, kun maassa on rauha, rukoillemme, että kansa näkisi sinun armosi, sinun tekosi, niin että ei luotettaisi vain omaan viisauteen.

Kiitos siitä, että kuulet sydämemme huokaukset.

Rukoilen myös, että siunaat ja varjelet tätä pientä ryhmää*, että me jokainen saisimme kasvaa sinun armossasi, ja – jos on tahotasi – uusia ihmisiä tulisi kokemaan ja näkemään sinun armoasi ja sinun hyvyyttäsi.

Herra kiitos siitä, että sinä annat meidän syntimme anteeksi. Kiitos, että haluat tulla sisimpiin komeroihin sielumme syvyyksissä ja valaista ne Hengelläsi. Sinä haluat parantaa, haluat antaa meille rauhan.

Kiitos, että saamme vastaanottaa sinun anteeksiantosi ja armoasi tällä hetkellä.

Kiitos, että sinun tahtosi tapahtuu maan päällä. Vaikka me näemme ikäviä asioita, sotia, kauheita veritekoja, kuitenkin tiedämme, että näin ei tapahtuisi, ellet sinä olisi sitä jostain syystä sallinut.

Kiitos lupauksestasi, että tämä kauheus kaikki loppuu, ja että tämän keskellä saamme turvallisesti luottaa sinun suojelukseesi, armoosi ja huolenpitoosi.

Herra, anna meidän kokea sinun iloasi. Aamen.

Leena Laitinen

*) Rukous Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan itsenäisyyspäivän jumalanpalveluksessa 6.12.2008)

*Uuden vuoden
2009
matkaevääksi*

”Minä jätän teille rauhan.
Oman rauhani minä annan teille,
en sellaista, jonka maailma antaa.
Olkaa rohkeat,
älkää vaipuko epätoivoon.”

– Jeesus (Joh. 14:27)

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Jumalisuudesta hyötyä kaikkeen?

Protestanttisissa maissa on alhaisempi työttömyys kuin maissa, joissa vallitsee jokin muu uskonto. Tähän tulokseen on tullut tutkija Horst Feldmann Bathin yliopistosta Englannissa. Tutkimuksen kohteena oli 80 maata, osatekijöinä mm. työvoiman liikkuvuus, (työ)lainsäädäntö ja verotaso. Maissa, joissa protestantisuus vielä äskettäin on ollut tai on edelleen vallitseva uskonto, työllisyysaste on keskimäärin 6 % korkeampi (naisten kohdalla ero on vielä suurempi: 11 %).

Sosiologi Max Weber päätteli jo 100 vuotta sitten, että kapitalismin nousu oli mahdollinen juuri protestantismin ansiosta. Feldman on taloustieteen tutkimusmenetelmin vahvistanut teesin, että länsimaisen korkean elintason takana on Luther, jonka mukaan ahkeruus on hyve (Lähde: *Ingengören n:o 9-2007*).

Onkohan niin, että järjestelmä kuin järjestelmä pettää, jos unohtuu todellinen syyseuraussuhde? Luther saattoi olla ahkeruuden kannattaja, mutta hän oli oivaltanut muutakin:

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Vanhurskaus kansan korottaa, mutta synty on kansakuntien häpeä. Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa, niin kaikki tämä teille annetaan.

Näiden aatteiden lähde on ikuinen.
– SM

Menestyjiä

Teos *Läpimurtoja* julkaistiin vuonna 2007 Suomen 90-vuotisen itsenäisyyden kunniaksi. Se kertoo kansalaisista, jotka (usein vaatimattomista oloista) ovat nousseet menestykseen eri aloilla ja piirtäneet Suomea maailmankartalle.

”Jos on kaksi kättä ja idea ja lakin panoo päähänsä, niin koko tehrais on siinä.” Näin eräs pohjalainen ”läpimurtaja”.

Kirja on saatavana myös englanninkielisenä (*Breakthroughs. 90 Success Stories from Finland*).
– SM/Lähde: Seura 46/2007

AMMATTITAIDON EM 2008: Suomelle neljä kultaa, viisi pronssia

Ensimmäisiin EuroSkills-kilpailuihin Rotterdamissa syyskuussa 2008 osallistui yli 400 ammattiin opiskelevaa tai jo ammatissaan toimivaa eurooppalaista nuorta noin 30 maasta. Tulevaisuudessa kahden vuoden välein järjestetävän kilpailun tavoitteena on kilpailukyvyin ja huippuosaamisen edistäminen. Kultaa tuli Suomelle mm. lähihoitaja-, elektroniikka-asentaja- ja rakennuspuuseppäopiskelijoiden taidonnäytteistä. Työnjohtaja, muuraaja sekä yhdistelmäajoneuvon kuljettaja ylsivät pronssille.
– SM

– Lähde: Suomen Kuvalehti, nettiversio 21.9.2008

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

”Vie mennessäs, tuo tullessas...”
Ahkeruutta on iskostettu suomalaisten mieliin kautta aikojen. Ei se kuitenkaan suomalainen keksintö ole. Ajatus ”Joka ei työtä tee, sen ei syömänkään pidä”, tulee ainakin parin tuhannen vuoden takaa.

”Työkykyisiä ihmisiä ei saa opettaa odottamaan, että he voivat saada ruoan, vaatteet ja asunnon ilmaiseksi.

Heidän itsensä ja myös muiden vuoksi olisi keksittävä tapa, jolla he voisivat korvata saamansa avun.

Kannusta heitä kaikin tavoin tulemaan toimeen omillaan.

Tämä lujittaa **itsekunnioitusta** ja edistää **riippumattomuutta**. ”

– Ellen White (*Suuren lääkärin seuraajana*, s 139)

Tuhkakello

Ajellessani kauan sitten Suomen puolella nelostietä kohti pohjoista, näin tienvarrella ilmoitustauluja aina muutaman kilometrin välein. Niissä kerrottiin jostakin vaskikellosta jota sai soittaa. Ihmetelin, mikä kumman kapine se mahtoi olla.

Kun sitten saavuin paikalle, siellä oli huoltamo ja paljon autoja ja innokkaita ihmisiä, jotka hyörivät suurten kellojen ympärillä katsellen ja soittaen niitä.

Pysähdyin katsomaan ja kuulemaan, mitä nähtävää siellä oli. Sain tietää, että kaikki oli alkanut vaatimattomasti yhdestä vaskikellosta. Se oli ripustettu seinälle, ja sitä saivat asiakkaat kilauttaa. Sitten hankittiin lisää kaiken kokoisia kelloja, ja asiakasmäärä lisääntyi. Nyt siellä on 1200 kelloa, joista suurin painaa 20 tonnia.

Sille on annettu nimeksi Kristus-kuninkaan kello. On myös Marian kello, sotasankarien kello, tiibetiläinen luostarikello, Buddan kello sekä kiinalainen lohikäärme kello. Lisäksi on joukko muita ihmeellisyyksiä, esimerkiksi posliinikellosarja. Kaikkein pienin on omistettu hirtetyille ihmisille.

Monet kelloista ovat satoja vuosia vanhoja. Ne ovat olleet myös käytössä,

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

*”Vaikka minä puhuisin
ihmisten ja enkelien kielillä
mutta minulta
puuttuisi rakkaus,
olisin vain kumiseva vaski
tai helisevä symbaali...”*

– 1 Kor. 13:1

kuten laivakello, jolla sumussa varoitettiin toisia laivoja yhteen törmäyksen välttämiseksi.

Sitten, aivan kuin kaiken turhuuden huippuna, oli tuhkakello. Nimensä mukaisesti se oli valmistettu tuhkasta. Sitä ei voinut soittaa. Se olisi hajonnut. Siitä ei ollut muuta hyötyä kuin että se vain näkyi.

Mieleeni tuli ajatus: Minkälainen ”kello” minä olen Herran suuressa kokoelmassa? Olenko Kristus-kuninkaan kello vai lohikäärme kello, jossa sanotaan asuvan lohikäärmeen ja joka roiskuttaa vettä kuuntelijoiden onneksi, menestykseksi ja salatuksi viisaudeksi? Vai olenko

KUVA: TV-FINLAND-ÄRNEKYSESSÄ 15.12.2008

Suru – ja häpeäkinkö? – puserossa ruotsalaisella pelajalla salibandyn MM-kisan jälkeen.

ehkä hirtettyjen kello, joka soi kuuroille korville? Tai harmaa tuhkakello, josta ei kuuluu kilahdustakaan?

Toivoisin olevani edes kuin laivakello, joka maailman sumussa ja pimeydessä varoittaa lähimmäisiään kolarilta.

Jumalalla on meille kaikille paikka. Tuleeko kukaan katsomaan meitä ja kokeilemaan, olemmeko helisevä vaski tai kilisevä kulkenen? Meidän on itse annettava ääni, joka soi yli pimeyden ja epätoivon. Emme saa vaieta kuin tuhkakello ja olla olemassa vain sitä varten, jos joku haluaa nähdä meidät ja käydä ihmettelemässä vaihto-oloamme.

– Teuvo Pärlesten

Monet ensimmäiset viimeiseksi

Salibandyn maailmanmestaruuskisoja on pidetty vuodesta 1996 lähtien. Tähän mennessä Ruotsi on aina voittanut. 15.12.2008 tapahtui jotakin odottamatonta. Finaalissa olivat Suomi ja Ruotsi vastakkain. Ensimmäisessä erässä Suomi meni 4-0 johtoon. Toisessa Ruotsi (tapansa mukaan) ohitti lukemiin 6-4. Kolmannessa Suomi kuitenkin tasoi 6-6:een. Vasta jatkoajalla syntyi ratkaiseva 7-6 maali, jolla Suomi vei MM-kullan Ruotsin nenän edestä.

”Monet ensimmäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä” (Matt. 19:30). Paholainen väittää maailmasta: ”Se on annettu minun haltuuni ja minä voin antaa sen kenelle tahdon” (Luuk. 4:6). Jeesus sanoo: ”Minä annan teille kuninkaallisen vallan” (Luuk. 22:29). Kumpaakohan puolta kannattaisi kannattaa?

Paha voitti erän 1 (Edenissä), hävisi erän 2 (Golgatalla), kolmatta erää pelataan parhaillaan. Miten se päättyy?

Jumalaan luottavista sanotaan: ”Ne, jotka katsovat häneen, säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivätkä punastu häpeästä” (Ps. 34:6). Jokainen hengenveto on jatkoaikaa. Vielä on mahdollisuus. Peliä ei ole vielä puhallettu poikki.

–SM

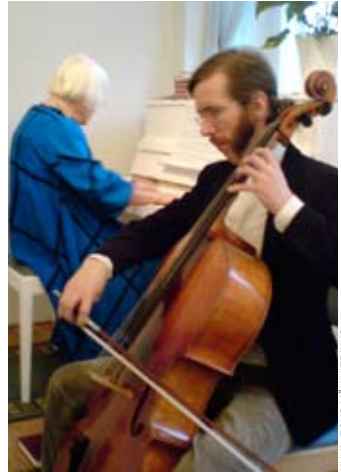
”Finlandiaa ei lauleta”

Jean Sibeliuksen *Finlandian* (1899) tunnetuin osa on sen hymni, Suomessa vakiintunut käyttöön Koskenniemen sanoilla ”Oi, Suomi, katso, sinun päiväs’ koittaa”. Sibelius itse oli kivenkovaan sitä mieltä, ettei hymniä lauleta, se on orkesterisävellys. Hän joutui antamaan periksi.

Maailmalla hymni tunnetaan mm. hengellisenä lauluna ”Be still, my soul” (1855), joka on skotlantilaisen Jane Borthwickin (1813-1896) käännös saksalaisen Katharina von Schlegelin (1697-1768) runosta ”Stille mein Wille” (1752).

Ensi vuonna 2009 *Finlandia* täyttää 110 vuotta. Montako miljoonaa ihmistä se on siihen mennessä ehtinyt koskettaa sydänjuuria myöten? Kun se soi Tukholman suomalaisessa adventtikirkossa 6.12.2008, tilaisuuden johtajalta meni kuulemma miltei puhekyky, niin vaikuttavasti sen brittiläis-ruotsalainenkin (Stefan Stone) pystyi tulkitsemaan.

–SM

KUVA: ESKO MAKIVIERIKKO

Itsenäisyyspäivänä kuultiin Finlandian lisäksi Armas Järnefeldtin ”Kehtolaulu”. Selästi säestää Vieno Roine.

”Paavon virttä” lauletaan

Paavo Ruotsalaisesta (1777-1852) kertovan operan *Viimeiset kiusaukset* yksi vaikuttavimpia kohtia on, kun Paavo kuolinkamppailussaan rauhan löydettyään yhtyy virteen ”Sinuhun turvaan, Jumala” (v. 1938 virsikirjassa n:o 337). Jostain syystä sitä ei löydy adventtisten laulukirjoista. Yllättävän vähän on muutenkin siirtynyt Suomen virsiperinteestä esim. *Seurakunta laulaa* -kirjaan.

Mutta onko Paavonkaan virsi Paavon? Tekijä on kyllä ruotsalainen, mutta ei Paavo: sanat ovat Haqvin Spegelin (1645-1714). Tämä runoilija, kääntäjä, kuningas Kaarle XI:n rippi-isä ja lopulta arkkkipiispa oli yksi aikansa merkittävimpiä kirkonmiehiä. Haqvinin saksalaisen äidin perhe oli joutunut lähtemään Westfalenista protestanttisen uskonsa vuoksi. Haqvin itse jäi orvoksi 7-vuotiaana. Hänen omista lapsistaan ainoa poika kuoli nuorena. (Tytöt ja leski aateloitiin hänen kuolemansa jälkeen). Valtio­kirkon edustajana HS kuulusteli ”kerettiläisiä” pietistäjä, tiettävästi kuitenkin ystävällisessä hengessä, humanisti...
– SM

KUVA: ESKO MAKIVIERIKKO

”Sä suuriakin suruja mun annat täällä maistaa...” Ari Laitiselle ”Paavon virsi” on paljolti myös oman kokemuksen virsi. Vaikean sairauden voitettuaan hänelle sanat ”Mun pelastat ja uudistat rauenneen toivon mulle” saanevat aivan erityistä syvyyttä.

Kiitos käynnistä! Tervetuloa uudelleen!

Tukholman suomalaisella seurakunnalla ei ole omaa pastoria, mutta sitä hemmotellaan noin kerran kuukaudessa vierailijoilla. Syyskuussa kävi **Matti Markkanen**, lokakuussa **Pasi Saarinen**, ja marraskuussa lapsi- ja nuorisotyön tulisielut **Merja Kinnunen** ja **Kimmo Ilo** (kuvat oikealla). Heidät oli tilattu Tukholman helluntaiseurakuntaan kertomaan Kid Action -toiminnasta, ja tällä matkallaan he poikkesivat myös ilahduttamassa suomalaista adventtiseurakuntaa.

KUVA: ESKO MÄKIVIERIKKO

Joulukuussa vieraanamme olivat **Aimo** ja **Kaisu Helminen**. Turussa pastorina toimiva Aimo on myös Media 7:n johtaja Suomessa. Laulupedagogi Kaisu Helminen opettaa Turun ammattikorkeakoulussa. Näin sekä viestintä että musiikki oli ammattilastasoa Lucian päivänä 13.12.2008. Pianon ääressä japanilainen, Tukhomassa ruotsia opiskeleva **Ryoko Shinjo**.

KUVA: ESKO MÄKIVIERIKKO

Satu Ristlakkia

Timantteja – ilman hankeakin

Vuoden varsinaisesta musiikkitaapahtumasta, konsertista ”Timantti hangella” 20.12.2008, saamme kiittää laulajatar **Satu Ristlakkia** ja diplomipianisti **Tuula Hällströmiä**. Duon klassinen liedkonsertti jouluisine mausteineen kruunaa Tukholman suomalaisen seurakunnan Hjälpaktion-kampanjan.

Toivomme, että taiteilijat saavat vapaaehtoisesta panoksestaan siunauksen sellaisessa muodossa, että he tuntevat olleensa Mestarin palveluksessa.

Tuula Hällström

Myyjäiset menestys

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

23/11 2008 Café Nyfiketissä pidetyt myyjäiset Hjälpaktionin hyväksi oli pienelle Tukholman suomalaiselle adventtiseurakunnalle mämmuttisuoritus, mutta myös joltinenkin menestys. Meidän ”viisi leipää ja kaksi kalaamme” enenivät muutamassa tunnissa yli 6300 kruunuksi Hjälpaktionille. (Kun SIDA lisää siihen omansa, tulos voi nousta noin 55000-56000 kruunuun.)

Operaatiosta vastaavan Helena Tanttarin lussepullat ja tortut samoin kuin Hilpi Nilssonin taiteilemat voileivät tekivät kauppansa tarjoilupuoletta. Liisa Mellon porkkanalaatikat vietiin käsistä, Vieno Piroisen karjalanpiirakoista ei ollut jälkeäkään puoli tuntia avaamisen jälkeen. Muutkin herkut hävisivät ennätysajassa.

Leivonnaisten ja ruokien kysyntä oli selvästi tarjontaa suurempi.

Myytävänä oli myös Tuulikki Hagströmin käsitöitä ja muuta seurakuntalaisten tai heidän ystäviensä lahjoittamaa tavaraa.

Helena Tanttari haluaa välittää suuret kiitokset kaikille ahertajille. Tuli toteen näytetyksi, että Herralla on valta siunata hyvää tahto silloinkin, kun voimavarat ovat rajalliset. –SM

Myyjäismainoksessa (ks. kuvalla) komeileva leipuri tavattiin ADRA:n virka-asussa myyntipöydän äärestä (oik). Tosin noin 20 vuotta myöhäisempänä versiona.

KUVA: ESKO MÄKIVIERIKKO

Tervetuloa kotisivullemme!

www.ylasali.se

Tukholman suomalainen Adventtiseurakunta on avannut kotisivun. Se on jaettu seuraaviin osioihin:

Yläsali-lehti

Täältä löytyy vanhat Yläsali-lehden numerot PDF-tiedostoina. Osa artikkeleista on luettavissa suoraan kotisivulla. Myös Yläsali-lehden tilaus, tilauksen lopetus ja osoitteenmuutos onnistuu.

Media

Media-sivu sisältää äänityksiä valituista jumalanpalveluksista ym. tilaisuuksista MP3-tiedostoina.

Kalenteri

Kalenterista näkyvät tulevat tapahtumat, kuten esim. vierailut, kevät- ja syysjuhlat ym.

Vuorolista

Jos olet kadottanut virkailijavuorolistasi, vuorot löydät kotisivulta. Myös mahdolliset muutokset näkyvät siellä.

Osoite

www.ylasali.se

ei vielä lehteä julkaista-essa ole voimassa, mutta pitäisi toimia ennen vuodenvaihdetta 2008/2009. *Aram Mäktivierikko*

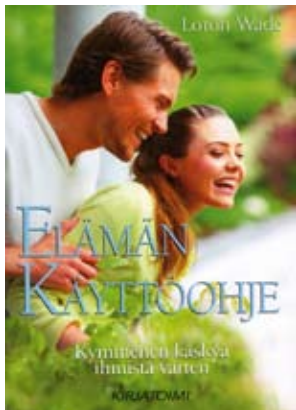
Tulevia vierailijoita 2009

- 3/1 *Paul Sundqvist*
7/2 *Joel Niininen*
21/3 *Iris Gustavsson*
18/4 *Tarja Hirvonen* (bibliodraama)
?/5 *Orvo Miettinen*
(päivämäärä avoin)

Aika: Sananantutkistelu klo 10
Saarna n. klo 11.15.
Mahd. iltapäivätilaisuus n. klo 13.30

Paikka: Tukholman Suomalainen
Adventtikirkko
Olof Palmes gata, 3 kerros
111 22 Tukholma

Rukouskokoukset sapattijumalanpalveluksen yhteydessä: 10/1, 21/2, 28/3 (alustavien tietojen mukaan).
Syventävät sananantutkistelut, jolloin ei erillistä saarna: 31/1, 28/2, 14/3 (alustavien tietojen mukaan).

Kirjauutus!

ELÄMÄN
KÄYTTÖOHJE.
Kymmenen käskyä
ihmistä varten
93 s.
Kirjoittanut: Loron Wade
Kustantaja: Kirjatoimi, 2008
ISBN978-951-629-490-5
Hinta: 5 kr
Tilaukset ja tiedustelut:
Helena Tanttari
08-768 46 87

Kirja käy läpi kymmenet käskyt ja osoittaa niiden soveltuvuuden nykyihmisen elämään. ”Todellinen uskonto ei keskity vain käskyihin vaan suhteeseen. Emme keskity itseemme tai käytökseemme vaan Jumalaan ja hänen ikuiseen rakkauteensa. Tällöin -- käskyistä tulee Jumalan tarkoittamia pyhiä periaatteita, joiden tehtävänä on auttaa meitä välttämään loputon kärsimys ja typerät virheet. Ne ovat todella vapauden laki” (s.92).
Lähetyskirjatarjous!

CD-tallenteita

- **20-vuotisjuhla12/4-08**
3 cd-levyä
- **Pekka Tähti 3/5-08***
Vanhanaikainen usko
3 cd-levyä
- **Timo Flink 17/5-08***
Ilmestyskirjan tulkintaperiaatteita
4 cd-levyä
- **Matti Markkanen 13/9***
Syysjuhlat
- **Pasi Saarinen 11/10-08**
(ehtoollinen)
- **Merja Kinnunen & Kimmo Ilola 22/11-08**
Sydämellä lapset ja nuoret
- **Aimo ja Kaisa Helminen 13/12-08***
? kpl cd

*) sisältää raamatuntutkistelun ja saarnan lisäksi myös iltapäivätilaisuuden.
Tilaukset ja tiedustelut:
Helena Tanttari
puh. 08-768 46 87

Hintaesimerkkejä:
1 kpl: 30 kr/cd
2 kpl kooste: 50 kr
3 kpl kooste: 70 kr
4 kpl kooste: 80 kr
+ postikulut

SIHTEERI

Tuulikki Hagström
puh. **08-500 81 907**

OSOITE:

Tukholman Suomalainen
Adventtiseurakunta
Olof Palmes gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

HORISONTTI

Totta toinen puoli

Ihmislapsi on herkkäuskoinen. Kun joulupukin valkean parran alta paljastuvat oman isän kasvot, lapsi kohtaa ehkä elämänsä ensimmäisen paradoksin. Pukki on todellinen, toi lahjojakin, mutta piilottaa valhetta partansa alla. Lapsi ei kuitenkaan halua, että pukki olisi niin epäuskottava, että koko joulusta menisi maku.

Tunnetuimpia paradokseja on valehtelijan paradoksi. ”Minä valehtelen aina” on merkilinen väite. Jos valehtelen aina, niin valehtelenko väitteessänikin? Jos taas puhun totta, valehtelen. Ja jos valehtelen, puhun totta!

Joulu on täynnä paradokseja kaikenikäisille. Sitä vietetään, vaikkei juuri kukaan usko Jeesuksen syntyneen keskitalvella, vaan todennäköisesti syksyllä lehtimajanjuhlan aikaan. Joulun ajankohta valittiin hautaamaan alleen roomalainen Saturnalia, rankka ja rietas pakanallinen juhla. Kristillisistä juhlista joulu täyttää horjuvasta perustastaan huolimatta kirkkojen penkit parhaiten. Paradoksi sekin. Joulua on sanottu epäitsekkyiden juhlaaksi, mutta sen kaupallisuus saattaa ryöstää meiltä sekä adventtiajan että itse juhlan.

Elämän paradokseista kirjan *Saat sen mistä luovut* (Kirjapaja 2008) kirjoittanut terapeutti Tommy Hellsten toteaa Vantaan Laurin nettisivuilla, että joulun sanomakin on paradoksi, jonka avaa vain ikuisuuden kanava eli usko.

”Jumalan tuleminen ihmiseksi on niin hullu ajatus, että se ylittää järjen. Siihen liittyy kuoleman merkityksen muuttuminen – rakkaus on kuolemaa suurempi. Inkarnaatiossa ikuisuus murtautui aikaan ja ajan merkitys muuttui. Kaikki on nyt armon aikaa.

Totta joulussa on tämä toinen puoli. Juhlan aina ajankohtainen sanoma on, että Jumalan Poika syntyi ihmiseksi. Jumala antoi omastaan, kalleimman lahjansa. Mekään emme menetä mitään, jos annamme, vaikkapa kuuntelevan korvamme. Tavarajoulusta ainakin minä luovun suosiolla – sitä en toivo takaisin.

Hyvää Joulua & Siunattua Armon Aikaa!

– Ari Laitinen

KUVA: ANNI HAAVATA